

Arrest

nr. 308 518 van 19 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S.-M. MANESSE
Argonnestraat 30
1060 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S.-M. MANESSE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Marokkaan afkomstig uit Selouane. Als Amazigh (berber) nam u deel aan demonstraties gericht tegen de Marokkaanse overheid voor de rechten van de Amazigh. Tijdens de protesten van mei 2017 werd de leider van de beweging samen met enkele van uw vrienden opgepakt en veroordeeld tot lange gevangenisstraffen. Uit vrees dat u ook zou worden aangehouden, ging u onderduiken op verschillende plaatsen op het platteland in Marokko. In 2022 vertrok u met uw eigen paspoort vanuit Tanger naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u illegaal verder tot in België, waar u in juli 2022 aankwam en pas in mei 2024 internationale bescherming aanvroeg. U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Marokko diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Marokko alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in de definitie over Subsidiare Bescherming. De bewering dat u deelgenomen heeft aan enkele manifestaties (een bewering die u overigens op geen enkele manier hard kunt maken) betekent immers niet dat u daardoor automatisch in de problemen zou komen. U heeft immers na de bewuste manifestaties nog ruimschoots 5 jaar in Marokko verbleven, zonder dat u er problemen heeft ondervonden. U bent immers nooit aangehouden en er is nooit een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken liet u wel optekenen dat een lokale autoriteit wel een drietal maal naar uw ouderlijk adres was langsgekomen om naar u te vragen. Wanneer daar tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal over wordt doorgevraagd, stelde u dat dit de postbode was die naar u kwam vragen, doch u had geen enkel idee waarom dat was (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6) en u heeft ook niet de moeite gedaan om u daarover te informeren. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat de Marokkaanse autoriteiten naar u op zoek zouden zijn omwille uw deelname aan bovenvermelde protesten. Bovenstaande vaststelling wordt verder bevestigd door het feit dat u het risico nam om met eigen paspoort uit Marokko te vertrekken en dat u daarin ook probleemloos slaagde (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). U gevraagd of de politie u toen zocht, liet u optekenen dat u wel vluchtte toen uw vrienden werden opgepakt, doch dat er geen enkele concrete indicatie is dat de politie naar u op zoek was (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 6).

Verder dient nog te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig is. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij zich onmiddellijk bij aankomst, in een land waar de mogelijkheid bestaat op asiel aan te vragen, wendt tot de bevoegde autoriteiten om internationale bescherming aan te vragen of een afdoende verklaring te geven waarom hij dat niet heeft gedaan. U heeft gedurende twee jaar illegaal in België geleefd en u vroeg pas internationale bescherming aan nadat u wegens drugbezit werd opgepakt en overgeplaatst werd naar een gesloten instelling. Dat u niet onmiddellijk bij aankomst in België internationale bescherming heeft aangevraagd ondermijnt in ernstige mate uw nood aan internationale bescherming. Dat u erop rekende om via een huwelijk met uw vriendin uw verblijfsstatus in België te regelen, is geen afdoende verklaring om uw laattijdig verzoek om internationale bescherming te verschonen.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen “1 tot en met 7” van het Kinderrechtenverdrag, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van “(h)et beginsel van goed bestuur en in het bijzonder zorgvuldigheid en voorzorg”. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van de artikelen “1 tot en met 7” van het Kinderrechtenverdrag zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze de voormelde artikelen zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt

aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormelde artikelen zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.5. Bij terugkeer naar Marokko vreest verzoekende partij te zullen worden gearresteerd wegens haar deelname aan demonstraties voor de rechten van de Amazigh en gericht tegen de Marokkaanse overheid (notities CGVS, p. 4 en 7).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing omstandig wordt gemotiveerd en vastgesteld dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt wegens haar deelname aan dergelijke demonstraties. Meer bepaald stelt de commissaris-generaal in dit verband terecht het volgende: *“Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Marokko diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Marokko alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in de definitie over Subsidiare Bescherming. De bewering dat u deelgenomen heeft aan enkele manifestaties (een bewering die u overigens op geen enkele manier hard kunt maken) betekent immers niet dat u daardoor automatisch in de problemen zou komen. U heeft immers na de bewuste manifestaties nog ruimschoots 5 jaar in Marokko verbleven, zonder dat u er problemen heeft ondervonden. U bent immers nooit aangehouden en er is nooit een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken liet u wel optekenen dat een lokale autoriteit wel een drietal maal naar uw ouderlijk adres was langsgekomen om naar u te vragen. Wanneer daar tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal over wordt doorgevraagd, stelde u dat dit de postbode was die naar u kwam vragen, doch u had geen enkel idee waarom dat was (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6) en u heeft ook niet de moeite gedaan om u daarover te informeren. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat de Marokkaanse autoriteiten naar u op zoek zouden zijn omwille uw deelname aan bovenvermelde protesten,. Bovenstaande vaststelling wordt verder bevestigd door het feit dat u het risico nam om met eigen paspoort uit Marokko te vertrekken en dat u daarin ook probleemloos slaagde (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p 6). U gevraagd of de politie u toen zocht, liet u optekenen dat u wel vluchtte toen uw vrienden werden opgepakt, doch dat er geen enkele concrete indicatie is dat de politie naar u op zoek was (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 6).”*

In de bestreden beslissing wordt tevens dienstig gewezen op de laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming, hetgeen haar beweerd nood aan internationale bescherming verder ondergraaft: *“Verder dient nog te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig*

is. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij zich onmiddellijk bij aankomst, in een land waar de mogelijkheid bestaat op asiel aan te vragen, wendt tot de bevoegde autoriteiten om internationale bescherming aan te vragen of een afdoende verklaring te geven waarom hij dat niet heeft gedaan. U heeft gedurende twee jaar illegaal in België geleefd en u vroeg pas internationale bescherming aan nadat u wegens drugbezit werd opgepakt en overgeplaatst werd naar een gesloten instelling. Dat u niet onmiddellijk bij aankomst in België internationale bescherming heeft aangevraagd ondermijnt in ernstige mate uw nood aan internationale bescherming. Dat u erop rekende om via een huwelijk met uw vriendin uw verblijfsstatus in België te regelen, is geen afdoende verklaring om uw laattijdig verzoek om internationale bescherming te verschonen.”

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten aangebracht die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht plaatsen.

Vooreerst kan verzoekende partij geenszins volstaan met een loutere verwijzing naar haar Amazigh (berber) origine om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Immers brengt zij niet de minste objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat er in Marokko sprake zou zijn van een systematische vervolging van de Amazigh. Waar zij stelt dat de Amazigh in Marokko worden gediscrimineerd, wijst de Raad erop dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Verzoekende partij toont op generlei wijze aan dat dit *in casu* het geval is. De Raad merkt op dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud louter verwees naar haar deelname aan demonstraties voor de rechten van de Amazigh als reden waarom zij een terugkeer naar Marokko vreest (notities CGVS, p. 4 en 7). Nergens maakte zij gewag van enige vervolgingsvrees wegens haar Amazigh origine en/of concrete problemen die zij in dit verband, los van haar deelname aan voormelde demonstraties, zou hebben gekend.

Voor het overige onderneemt verzoekende partij niet de minste poging om voormelde motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen, waar het evenwel juist aan verzoekende partij toekomt om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, hetgeen zij evenwel nalaat. De Raad bemerkt hierbij dat het geven van een loutere theoretische uiteenzetting niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Immers dient een nood aan internationale bescherming *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij echter manifest in gebreke blijft.

Daar waar in het verzoekschrift nog wordt verwezen naar de algemene situatie in Moldavië, wijst de Raad er evenwel op dat een verzoek om internationale bescherming beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan de verzoeker het staatsburgerschap bezit. In het geval van verzoekende partij is dat Marokko. Een verwijzing naar de algemene situatie in Moldavië is *in casu* dan ook niet dienstig. Aangezien bovendien uit niets blijkt dat verzoekende partij enige band heeft met Moldavië, meent de Raad dat deze verwijzing naar de situatie in Moldavië een materiële vergissing betreft en geen betrekking heeft op de zaak van verzoekende partij.

Waar verzoekende partij nog lijkt te menen dat verwerende partij zich beperkt heeft tot “*lege, stereotiepe of standaardformules*”, stelt de Raad evenwel vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat het ongegrond bevinden van het verzoek van verzoekende partij om internationale bescherming is ingegeven door de gedetailleerd uiteengezette motieven die aan de conclusie voorafgaan en geenszins een standaardmotivering uitmaken, maar integendeel een concrete analyse bevatten van de door verzoekende partij opgeworpen problemen in haar land van herkomst. Dit argument mist dan ook elke feitelijke grondslag.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Marokko een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud in het Centrum voor Illegalen te Vottem op 24 mei 2024 (via videoconferentie) de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend vierentwintig door:

J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT